

Seznam příloh

Příloha č. 1: Zaměstnanecký průkaz Pavla Minaříka z Rádia Svobodná Evropa (fotografie)

Příloha č. 2: Tisková konference s Pavlem Minaříkem, 29. 1. 1976 (fotografie)

Příloha č. 3: Pozdrav Pavla Minaříka čtenářům týdeníku Signál (fotografie)

Příloha č. 4: Titulní strana týdeníku Signál (fotografie)

Příloha č. 1: Zaměstnanecký průkaz Pavla Minaříka z Rádia Svobodná Evropa (fotografie)¹

¹ *Signál*. 17. 2. 1976. 12(8), str. 5.

Příloha č. 2: Tisková konference s Pavlem Minaříkem, 29. 1. 1976 (fotografie)²

² ČTK fotobanka. Pavel Minařík. 29. 1. 1976. ID: FO00225348. Dostupné z: <http://multimedia.ctk.cz/foto/document/1959084/69>.

ROZHOVORY S ČS. ROZVĚDČÍKEM, KAPITÁNEM PAVLEM MINAŘÍKEM

NÁVRAT Z DRUHÉHO BŘEHU

Po více než sedmiletém působení na Západě se v minulých dnech vrátil do vlasti důstojník československé zpravodajské služby, kapitán Pavel Minařík. Podařilo se mu proniknout do vysíláče Svobodná Evropa a do emigrantských spolků. Poznal osobně jejich spojení s americkou špiónáží centrálou CIA, která je řídí. Jeho návrat vzbudil ve veřejnosti – i za hranicemi ČSSR – velkou pozornost. Skromný, usměvavý, bystrý mladý muž ochotně vyhověl naší žádosti o rozhovor o svých zkušenostech, zážitcích a poznatcích ze Západu pro naše čtenáře.

K mé rodině. Chtěl bych říci, že jsem vyrostl v Brně, že jsem nebyl zrovna ten nejlepší žák. Samozřejmě jsem taky hrával fotbal, ale mimo to jsem hodně četl po nocích při baterce, z toho jsem si asi taky zkazil trochu oči. Věnoval jsem se ochotnickému divadlu, později jsem začal dělat sport, sportovní gymnastiku, jezdil jsem hodně na kole. Moje rodina? Byl jsem vychován babičkou, které vděčím za velmi mnoho. Žili jsme ve skromných poměrech, v našem životě však bylo mnoho radosti a štěstí, na které asi člověk nemůže nikdy zapomenout. Dokázal jsem se radovat z maličkostí, protože nikdy u nás nebyly peníze na to, abych dostával velké dárky, třeba k narozeninám. Takže můj nejmilejší dárek byla vždycky kniha. Ten největší dárek, na který se pamatuji, byla k desátým narozeninám opravdová kožená mičuda, kopací míč. Mám bratra a sestru, oba jsou starší než já. Z pochopitelných důvodů nemohli vědět, co dělám a jak dělám, to neznal opravdu nikdo kromě zasvěcených lidí. Mluvil jsem už se sourozenci po svém návratu, ale zatím jsme se ještě pořádně neviděli. Občas jsme si psali jen o rodinných problémech, o tom, co dělá bratr, co dělá sestra, jak to vypadá s mými synovci, na které se strašně těším.

Když jsme u Svobodné Evropy. Jaké jsou tam vztahy mezi lidmi?

Mezi emigranty, a vůbec ve Svobodné Evropě, je jeden vedle druhého označován za agenta, když ne Prahy, tedy Londýna, když ne Londýna, pak Paříže. Samozřejmě, že mě čas od času také zamrazilo, když se hovořilo, že ten který dotyčný je agent, že bychom před ním měli být opatrní, neměli bychom ho brát do hry. Nu, když jsem se měl k tomu vyjadřovat, byl to takový komplikovaný pocit.

Můžete uvést konkrétní příklad?

Vzpomínám si na jednu takovou historku jednoho emigrantského zasedání v Achbergu, kam byli pozváni také takzvaní hrdinové „pražského jara“, pan Šik, pan Pelikán, bývalý šéfredaktor Studenta Kusák, samozřejmě zástupci Svobodné Evropy, a pan Pachman. Seděli jsme, vyprávělo se a pochopitelně se přišlo opět na dilema, kdo je zpravodajcem, kdo informuje Prahu, která může tak rychle a pohotově hovořit například o různých emigrantských zasedáních, zasvěceně podávat v pražských komentářích určité zprávy, které nemohly odnikud přijít než přímo ze Svobodné Evropy. Pelikán tehdy udělal velké prohlášení, které zůstalo v mém vědomí. Řekl totiž, že mezi emigranty z osmašedesátého roku není nikdo, kdo by byl vyslán Prahou. Československá rozvědka prý tehdy byla natolik rozvrácena, že nemohla vyslat výsadek. To byl názor pana Pelikána. Já jsem však věděl, že právě v rozvědce zůstali lidé věrní, kteří dokázali i přes velice komplikovanou dobu udržet si svůj charakter a své

Signál **BYL PŘI TOM**

politické přesvědčení. Počítal jsem se mezi ně.

Jak asi ve Svobodné Evropě reagovali na váš nečekaný odjezd?

Snad by bylo zapotřebí vrátit se do historie. Ve Svobodné Evropě existoval od začátku, to znamená od padesátých let, velmi přísný režim, který byl vypracován bezpečnostním oddělením SECURITY – přímo řízeným CIA. Svým odchodem jsem zaměstnancům Svobodné Evropy zkomplikoval trochu život. Bezpečnostní oddělení teď bezpochyby vydá znovu oběžníky s příkazy, co se má a musí dělat. To znamená, že se zpřísni dohled, dokonce snad opět budou i prohlížet tašky, co se vynáší z budovy.

Stas-ti

Čtenářům - Signálu -
uvnitř redakce předat
zemle!
Kpt. Pavel Minařík

³ Signál. 10. 2. 1976. 12(7), str. 5.

Příloha č. 4: Titulní strana týdeníku Signál (fotografie)⁴

⁴ Signál. 2. 3. 1976. 12(10), str. 1.